

χει ώρισιμένα συστατικά, χάρις στα οποία βελτιώνεται ή κατάσταση της πληγής. Το γεγονός όμως είναι ότι τα ζωντανά αυγά της μυίγας επιφέρουν καλύτερα αποτελέσματα.

* * *

Κάποιος Γάλλος επιστήμων χρησιμοποίησε τελευταία για σχετικές έρευνες, συνηθισμένες μυίγες. Όπως όμως απέδειξε, όλες ή ράτσες δεν είναι κατάλληλες και μερικές μάλιστα έμόλυναν τις πληγές αντί να τις γιατρέψουν. Άλλά απέδειχθη συγχρόνως ότι τα σκουλήκια των συνηθισμένων μυιγών επιδροϋν πάνω στα μικρόβια και τις άκαθαρσίες όχι τρώγοντάς τα, αλλά διαλύοντάς τα με κάποιο υγρό που έκχύνει το σώμα τους. Το υγρό αυτό έχει την ιδιότητα να καταστρέφει τις άποσυντεθειμένες λευκωματουχες ουσίες και να καθιστά τις πληγές άλκαλικές, πράγμα που έλαττώνει τον αριθμό των μικροβίων τα οποία θα μπορούσαν να αναπτυχθούν πάνω στα τραύματα.

Όταν λοιπόν οι γιατροί κατορθώσουν να παράγουν το υγρό αυτό σε μεγάλες ποσότητες, τότε ή 'Επιστήμη θα διαθέτη ένα τρομερό όπλο στον άδιάκοπον άγώνα της εναντίον του θανάτου.

Βέβαια, ή περίεργη αυτή θεραπεία βρίσκεται ακόμα στα σπάργανα και έλάχιστοι είναι οι γιατροί που δεν διστάζουν να την εφαρμόσουν. Όσο και νάνε όμως, έπαληθεύουν σήμερα ή παμπάλαιες λαϊκές παρατηρήσεις, με τις οποίες θεραπεύονται γρήγορα ή πληγές που γεμίζουν από σκουλήκια. Και δεν αποκλείεται, πολλά άλλα λαϊκά γιατροσόφια που μας φαίνονται άστεία ή άνόητα, ν' αποδειχθούν μια μέρα ότι στηρίζονται στην έπιστημονική πραγματικότητα.

Μά όλα όσα είπαμε πάρα πάνω, δεν πρέπει να θεωρηθούν ότι αποτελούν συγχωροχάρτι για τις μυίγες. Άν, υπό ώρισιμένες συνθήκες, μερικές μυίγες, διαλεγμένες με έξαιρετική προσοχή και μεγαλωμένες με ιδιαίτερες προφυλάξεις, μπορούν να φανούν χρήσιμες στον άνθρωπο, δεν πρέπει να λησμονούμε ότι ή περισσότερες άλλες μυίγες, αυτές που πετούν τριγύρω μας και μας ένοχλούν, είναι άκάθαρτες και επικίνδυνες. Ένας έχθρος δεν παύει κατά βάθος να είναι έχθρος μας κι' αν ακόμα κατορθώσαμε να τον αναγκάσουμε να μās υπηρετή.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

Ο ΣΥΜΜΑΘΗΤΗΣ ΤΟΥ Μ. ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ

Όταν ο Ναπολέων αναγορεύτηκε Αυτοκράτωρ της Γαλλίας, δέχτηκε μια μέρα την έπίσκεψη κάποιου παλαιού γνωρίμου του, με τον οποίο ήταν συμμαθητής στο Γυμνάσιο.

— Και τί έκανες σ' αυτό το διάστημα; τον ρώτησε ο Ναπολέων. Όταν έξερράγη ή Έπανάσταση πήγες στο στρατό;

— Όχι, Μεγαλειότατε.
— Άκολούθησες τους βασιλείς στην έξορία;
— Ούτε αυτό έκανα!
— Ά! Τότε έκάνατε μεγάλη άνοησία, κύριε! Κατά την εποχή εκείνη των ταραχών, έπρεπε να έκτεθής κι' έσύ πηγαίνοντας, είτε με τη μια μερίδα, είτε με την άλλη. Τώρα τί θέλεις;

— Μεγαλειότατε, ή θέσις του τελώνου στη μικρή μου πόλι έκενώθη και...

— Φτάνει, θά την έχης! τον διέκοψε άπότομα ο Ναπολέων.

Κι' άμέσως πρόσθεσε θυμωμένος, καθώς τον απέπεμπε:

— Μπα! Μου φαίνεται άδύνατο να ήμouνα συμμαθητής ενός τέτοιου ανθρώπου!...

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

(Ο γυναικανδρομορφισμός)

Στο ζωϊκό βασίλειο, το άρρεν και το θήλυ γένος μπορεί να συνυπάρξουν σ' ένα και μόνο ζώον, κατά τρόπο φυσιολογικό, είτε το ένα κατόπιν του άλλου, είτε και τα δυο μαζί ταυτοχρόνως; Η λεπτομέρεια αυτή, που αποτελεί ένα από τα πιο καταπληκτικά φαινόμενα της φύσεως, άπησχόλησε πολλούς σοφούς. Άπό τα άπειρα σχετικά παραδείγματα που μās αναφέρουν στα βιβλία τους, παραλαμβάνουμε τα πιο χαρακτηριστικά:

Η πεταλούδες ιδίως παρουσιάζουν σε μεγαλύτερη έκταση την έξαιρετική αυτή περίπτωση. Τα περισσότερα από τα διάφορα είδη των μπορούν να θεωρηθούν μωσαϊκό δυο φύλων. Η προσεκτική μελέτη των απέδειξε ότι ή πεταλούδες αυτές είναι ήμισές άρσενικές και ήμισές θηλυκές. Μπορούν δηλαδή να χρησιμεύσουν και ως πατέρες και ως μητέρες, αναλόγως των περιστάσεων. Η Έπιστήμη ώνόμασε το φαινόμενο αυτό «γυναικανδρομορφισμό».

Οι ειδικοί, με την άκόρεστη περιέργεια που τους κατέχει, θέλησαν να δούν αν θά ήταν δυνατόν να δημιουργήσουν τεχνητόν γυναικανδρομορφισμό. Και τα πειράματά των επέτυχαν σ' όλη τη γραμμή: Κατώρθωσαν, διά της μεθόδου της μεταμοσχεύσεως, να δημιουργήσουν έρμαφρόδιτα ζώα. Το άγωνιώδες πρόβλημα του «πειραματικού έρμαφροδιτισμού», χάρις στον όποιον μπορεί ένας ποντικός ή ένας λαγός να μεταβληθούν σε... άρσενικοθήλυκος, δεν είναι δυνατόν να έκτεθη στις στήλες αυτές σ' όλες του τις λεπτομέρειες. Επιθυμούμε άπλως να σας αποδείξουμε, με ώρισιμένα παραδείγματα, ότι σε πολλές περιπτώσεις ο συνταυτισμός των δυο φύλων μπορεί να είναι δημιουργημα όχι των χειρουργικών έργαλείων, διά της μεταμοσχεύσεως δηλαδή, αλλά και μιας άπλης Ιατρικής έπεμβάσεως. Με άλλα λόγια, είναι δυνατόν ώρισιμένα ζώα να μεταβληθούν από άρρενα σε θήλεα και αντίστροφως, χωρίς να μεσολαθήσουν περίπλοκοι έγχειρήσεις.

Ο άρσενικός βάτραχος, λόγου χάριν, είναι προικισμένος με δυο μικρές αποφύσεις, των οποίων την περίεργη ιδιότητα κατενόησε πρώτος ο μέγας Γερμανός ζωολόγος Μπίντερ. Πράγματι, αν κοπούν ή δυο αυτές αποφύσεις, ο βάτραχος μεταβάλλεται σε θηλυκόν, ο όποιος μπορεί και να τεκνοποιήση!..

Η δίσ Καίτη Πόνς, ύφηγήτρια της Ζωολογίας στο Πανεπιστήμιο της Γενεύης, έκανε σχετικώς μερικά πειράματα που έπροξένησαν κατάπληξι. Πήρε αρκετούς άρσενικούς βατράχους και τους μετέβαλε διά της έπεμβάσεως του νυστεριού σε θηλυκούς. Ένας απ' αυτούς δεν άργησε να γονιμοποιήση. Έκανε οκτακόσια αυγά, από τα οποία βγήκανε έκατόν ογδόντα βατραχάκια. Και τα βατραχάκια αυτά είχαν μητέρα ένα... πρώην πατέρα!

Ένα είδος ψαριού, ο Τρίτων, κατά την έποχή των έρώγων του, το άρσενικό αλλάζει χρώμα.

Άπεδείχθη δηλαδή ότι ο άρσενικός Τρίτων μπορεί να βγάλη και τον χειμώνα γαμπριάτικη στολή, αν τον βάλουν μέσα σε άλατιωμένο νερό. Και αν ρίξουν ύστερα στο νερό αυτό και άλλο άλάτι, ο Τρίτων αρχίζει να δοκιμάζει την ίδια ταραχή που τον κατέχει και κατά την περίοδο του έρωτικού του όργασμου. Στην κατάσταση αυτή, το ψάρι έχει μεγάλη όρεξι. Άν, όμως, τον αφήσουν νηστικό δυο τρεις μέρες, παρατηρείται ένα καταπληκτικό φαινόμενο: ο Τρίτων αλλάζει χρώμα σιγά-σιγά, ή ράχη του γίνεται πράσινη —άπαράλλακτα δηλαδή όπως του θηλυκού. Και αν ή κατάσταση αυτή παραταθή μερικές ακόμη μέρες, τότε ο άρσενικός τρίτων μεταβάλλεται όριστικά σε θηλυκό, ο όποιος μάλιστα είναι σε θέσι να γονιμοποιήση καλύτερα και από ένα πραγματικό και έξ αρχής θήλυ!